

Müebbet Tutukluyum

– Canan D Onuş · 24 Ocak 2017

Dün sabah bir arayışla uyandım Evimin içinde gayesiz öylece dolaştım Küçük bir kilerim vardı, açtım kapısın, içeriye baktım Eski bir sandık ilişti gözüme Belli ki yıllardır açılmamış, toz içinde, merak işte! Hemen açtım ve açmamla yaşardı gözlerim, Gördüklerim ah o gördüklerim..... O çok sevdiğim hatıralarım, artık giyemediğim giysilerim Gittiğim her yerden, topladığım biblolarım Broşum, takılarım Albümdeki sararmış resimlerim ve gençliğim Yıllardır arayıp bulamadığım, şiirlerimi yazdığım defterim Ve günlüğüm, hepsi orda duruyor Açtım okudum, neler neler yazıyor..... Onca acıyı hayatıma nasıl da sığdırmışım Bulmak için bu günleri ne zorluklar yaşamışım Sarp dağlara tırmanmış kan akıtırken yüreğime Pes etmeden yürümüşüm, yıllar boyu hedefime Ama ne aradım ne buldum şimdi hatırlamıyorum bile Yorgunluk çöktü yüreğime Defteri kapadım bir daha açmamak üzere..... Sonra aynadaki halime ilişti gözlerim Harabeye dönmüş olan suretime baktım İşte bedel dedim usulca, Ama neyin bedeliydi bu ödenen acaba Ne kadar ağırmiş ki bu hale getirmiş beni, Niçin diye sorguladım kendimi.... Artık ne hayallerim ve düşlerim, ne de kalmadı umutlarım Bomboş bir kuyu gibi ruhumu sardı karanlıklarım Artık ben müebbet tutukluyum geri kalan günlerim de Geceyi gündüz gibi yaşarken, yaşayacağım gündüzü de gece...Canan Onuş_İst.Şiirimin hikâyesi: 2002 yılında geçirdiğim beyin kanaması ile 16 günlük komadan sonra kendimi bulmam yıllarımı aldı konuşmam yazmam ve belleğimde kalan çok az şeylerle yaşamımı sürdürdüm hamd olsun.İşte bu olaydan 5 sene sonra yaşadığım geçmişimle yüzleşmemdir yazdıklarım...Canan Onuş